

Itàlia, pirata de la Mediterrània

Aquest mati, a les 6'45 hores, a vint milles sud-est de Barcelona

Dos hidros de la base italiana de Mallorca han llançat cinc bombes sobre el cargo anglès "ALCIRA", i l'han enfonsat

La seva tripulació, integrada per vint-i-cinc homes, tots de nacionalitat anglesa, han estat salvats per la lanxa ràpida «D», de la flotilla de vigilància i una barca de pesca

També ha estat salvat l'observador, anglès, el servei del Control de no intervenció

Des de Montjuïc ha estat vist l'atac i enfonsament de l'"ALCIRA", el qual enarborava la bandera britànica i el distintiu del control

Aquest migdia, el ministeri de Defensa Nacional ha facilitat aquestes notes:
«A les 6'45 hores d'avui, a vint milles, aproximadament, al sud-est de Barcelona, dos hidros de la base italiana de Mallorca han atacat el vaixell britànic «Alcira», de la matrícula de Glasgow, que amb carregament de carbó feta el viatge d'Immingham (Gran Bretanya) a Barcelona.

En la primera passada, els hidros, que volaven molt baix, han aconseguit ficar al vaixell tres bombes i dues en la segona. El vaixell s'ha enfonsat de seguida. La seva tripulació, composta de vint-i-cinc homes, tots ells de nacionalitat anglesa, ha estat salvada íntegrament per la lanxa ràpida «D», pertanyent a la flotilla de vigilància, i una barca de pesca. Igualment ha estat salvat

l'observador, també de nacionalitat anglesa, al servei del control del Comitè de no intervenció.

Els naufragats, a bord de la lanxa «D», han arribat a les 9'55 a aquest port, i han estat atesos sol·licitament a la base de la flotilla de vigilància, on els ha estat proporcionada roba.

En socors de l'"Alcira" han sortit, a més de la lanxa ràpida «D», el guardacostes «V-16» i un dels nostres hidros.

Des del semàfor de Montjuïc han estat vistos perfectament l'atac i l'enfonsament de l'"Alcira", el qual portava hissada la bandera britànica, ostentant, així mateix, el distintiu del Control.»

Ens diuen els tripulants de l'"Alcira"

"Els agressors sabien perfectament que enfonsaven un vaixell anglès!"

Hem vist els tripulants de l'"Alcira" a la Comandància de Marina. Es disposaven a dinar. Una vintena de minyons tots anglesos, de pell olivada, rossos en la seva majoria, enfundats dintre els vestits de mariner espanyol que els han deixat en sortir de l'aigua.

—Quan hem vist els hidros —ens conta un dels mariners—, la majoria de la tripulació dormia. De seguida hi havien als homes, i el segon oficial, David Hargness. Quan hem donat de la intenció dels avions, que volaven a molt poca al-

çada, hem desvetllat tot seguit els nostres companys. I ens ha mancat temps per a llançar-nos als bords. Al cap de cinc minuts, cinc bombes, la una darrera l'altra, queden damunt l'"Alcira". I al quart d'hora, mentre nosaltres encara fèiem camí vers la costa, el vaixell ja havia desaparegut del tot dintre l'aigua.

Hem volgut saber si podia haver existit cap dubte respecte la nacionalitat del vaixell.

—I cal —ens respon un altre dels mariners—, Portàvem ben visibles, la bandera britànica i el dis-

tintiu del control. Penseu, a més, que l'"Alcira" portava pintada a banda i banda del pont i al seu damunt, els colors vermell, blanc i blau, que indiquen la nacionalitat anglesa dels vaixells. No hi podia haver cap mena d'error. Els avions sabien perfectament que bombardejaven un vaixell britànic.

L'"Alcira", que navegava en ésser assenyalada per la convenció de Nyon portava a bord, un controlador, Mr. Peter Drysdale, de nacionalitat anglesa, el qual havia embarcat a Gibraltar. Era un vaixell, doncs, que viatjava amb tots els requisits legals. L'actió d'enfonsar-lo és típicament pirata.

El capità s'anomena Hugh McCracken. L'home és lamentava espectacularment que els avions pirates no li haguessin donat temps de salvar els papers.

—Però —ens diu—, l'agressió ha estat tan ràpida... La casualitat és que nosaltres s'aguem vius. I, al capítol, a l'igual que tots els seus homes, ha lluitat i ha agafat les atencions rebudes de les autoritats navals republicanes, que han fet tots els possibles per a socorrer-los dintre llur dissort.

que per la part de proa apareixien dos avions que volaven molt baix, aproximadament una 35 metres. I s'ha pogut apreciar clarament a la cua dels avions, una creu negra de Sant Jordi. Pel detall donat dels aparells, sembla que es tractava de dos bimotors Santa Maria, exactament iguals als que en el passat han bombardejat a l'altura de les costes nord d'Àfrica el petrolier anglès «British Corpora». En el moment que els avions s'apropaven, la tripulació es trobava descansant i han estat apercibuts des del pont de comandament en sentir, des d'aquest lloc, uns sorolls com de tret de metralladora. Han llançat una bengala lluminosa i immediatament i per mitjà de senyals han dit a la tripulació que abandonés el vaixell. La tripulació s'ha disposat a realitzar tal imposició: i quan estaven baixant el bot situat a estribor, els avions han fet la seva primera passada sobre l'"Alcira" i han llançat tres bombes. Una d'elles ha caigut a la cabina de l'observador del control que estava burla i la tercera a la xemeneia, que no ha explotat. En inclinar-se el vaixell cap al costat esquerre no s'ha pogut utilitzar el bot salvavides que hi havia situat a aquell costat i els tripulants de l'"Alcira" han anat a ocupar un altre bot amb el qual s'han llançat a l'aigua. No han pogut tots ocupar aquest mitjà de salvació, puix que

l'explosió de les bombes havia llançat a l'aigua tres dels tripulants, els quals han estat recollits pels seus companys. Els pirates, des del moment en què van arribar al vaixell, no van donar temps ni tan sols per a adonar-se del mandat i així quan han llançat les bombes encara ni havien assebitat la majoria dels mariners, i un d'ells, el fogoner Burns, ha resultat amb cremades al coll.

Un cop dins del bot de salvament, la tripulació del vaixell anglès s'ha allunyat i quan estava a uns vint-cinc metres del seu vaixell, han vist com han passat novament els avions italians que llançaven altres dues bombes. El vaixell s'ha enfonsat de proa envoltat en flames. L'"Alcira" ha tardat a desaparèixer uns dotze minuts.

Des set del mati, tots els ocupants del bot feten recollits pel pesquer.

Quan els aparells facelosos volaven damunt de l'"Alcira", aquest vaixell hissa la bandera anglesa, la bandera de la marina mercant britànica i la del control.

Tota la tripulació del vaixell agredit feu manifestacions interessants i féu una relació de l'agressió als representants de la premsa estrangera desplaçada a Barcelona. I especialment als periodistes britànics que es troben efectuant el seu començament a aquesta ciutat.

CAP DE L'ESTAT MAJOR GENERAL

HO SERA VON REICHNEAU, PARTIDARI DE LA "TECNICA" QUE DEST RUEIX I ANIHILA I AUTOR DEL PLA D'INVASIO D'AUSTRIA...

JA ES PREPAREN LES BATERIES

Berlin, 4. — Es molt versemblant, si bé la decisió definitiva depèn del Führer, que en dimitir Von Blomberg es separassin les funcions de ministre de la Guerra i cap dels exercicis. Goering seria nomenat ministre de la Guerra i Von Reichneau cap de l'Estat Major general. Les armes de terra, mar i aire cobrien cada una un cap efectiu.

Berlin, 4. — El general Von Blomberg fou ministre de la Guerra gra-

cies, segons sembla, a les seves simpaties o les seves relacions amb els dirigents nazis. Però Von Blomberg és considerat, pels caps de la guerra de Potsdam, com un manell de la guerra al qual s'ha d'eliminar. No és aquest el cas de Von Reichneau, l'estrateg de l'Estat Major, que sembla no estar molt d'acord amb la política nazi i que ja una vegada hagué de caure de cavall — greu falta per a un postdam — perquè s'adonessin certes mesures de caràcter militar a les quals no estava conforme.

Eren tres els generals amics: Von Schleicher, Von Reichneau i Von Fritsch. Tres generals d'Estat Major, noblesa prussiana, íntimament lligats a l'època de creixement nacional alemany. Von Schleicher era considerat el salvador de l'exèrcit. Cap, en temps de la postguerra, del general Groener, ministre del Gabinet Scheidemann. Von Schleicher fou el qui pronuncià el discurs de dotze hores davant els oficials alemanys reunits per a dissoldre l'exèrcit. Després, un dramàtic 30 de juny, fou abatut per els bales dels S. S. de Goering, junt amb la seva dona. Von Reichneau pronuncià, en ocasió de les exequies, un discurs d'elogi — quasi de venjança. Ara aquest mateix general sembla ésser el successor del dèbil i indecis Von Blomberg, que a Capri es llura als braços de la seva bella secretària.

Von Reichneau és de l'escola dels Moltke i els Von Seckt. Dur i enèrgic. Partidari del pla de la tècnica que destrueix i anihila i preveu tots els ressorts de la màquina mortífera. És un general d'escola, com diuen a Berlín. És evident que el nomenament de Von Reichneauindrà un caràcter polític. Abans que tot, ell és l'autor del pla d'invasió d'Austria, a base d'una petita operació políctica amb S. A., S. S. i altres escamises. És clar que durarà d'aquestes escamises a l'invasió de l'exèrcit regular i arribarà a Viena fàcilment. Per al juny, o bé s'esperarà? Depèn de com vagin les coses en el terreny internacional i del que succeeixi a la Mediterrània.

Goering arriba al Ministeri de la Guerra. En realitat, amb Reichneau a l'Estat Major, Goering continuaria ésser l'home del Pla dels Quatre anys, qualificat que amaga la preparació militar d'Alemanya per a la pròxima guerra.

L'interès despertat a tot Alemanya pel nomenament del nou cap d'Estat Major és enorme. I, a certs corcos, ja preparen les bateries...

L'"Alcira", quan esclatà el moviment subversiu, es trobava al nostre port

Des de la sortida de Gibraltar, el "cargo" britànic seguia la ruta assenyalada per la Conferència de Nyon

A la cua de s aparells, la creu negra de sant Jordi: EREN ITALIANS!!!

En relació amb l'enfonsament del vaixell anglès «Alcira», fet ocorregut a la matanada d'avui en els propis afores d'aquest port, hem aconseguit la següent informació d'origen particular:

Des del moment en què es coneixia el fet, totes les autoritats marítimes que en aquelles hores presten servei mobilitzaren els mitjans de salvament existents per a poder salvar tots els tripulants del vaixell bombardejat amb encovent dels avions italians de Palma de Mallorca.

A porta es rebé la notícia, donada pel semàfor de Montjuïc, les autoritats marítimes disposaren els mitjans precisos per a prestar l'ajut necessari a la tripulació del vaixell sinistrat.

El cap de la flotilla de vigilància disposà immediatament la sortida de la lanxa ràpida «D.A.R. 1», que a tota velocitat sortí vers el lloc del succeït. Poc després sortí també el guardacostes «B-16» i un dels hidros.

Quan els vaixells de socors arribaren al lloc del fet, la majoria de la tripulació de l'"Alcira" havia estat recollida pel vaixell pesquer

de la matrícula de Barcelona, el patró del qual, havia presenciat la covarda agressió des del moment d'iniciar-se.

Tota la tripulació de l'"Alcira" fou traslladada a la caserna de la Flotilla de vigilància, on s'els facilitaren roba, llet i aliments.

El capità H. M. Osacken, després de descansar breus moments, es dirigí a donar compte del succeït a les autoritats consolars del seu país.

L'"Alcira" procedia de Immingham d'on va sortir el 23 de gener, i estava matriculat a Glasgow i portava una càrrega de 1.800 tones de carbó amb destinació a Barcelona.

Es de remarcar que aquest vaixell feia tot sovint viatges al nostre país i que el 18 de juliol, quan esclatà la subversió militar, es trobava al port de Barcelona.

La tripulació es la següent: capità H. M. Osacken; primer oficial, D. O. Stenderon; segon oficial, D. T. Stenderon; primer maquinista, A. E. Simpson.

La resta de la tripulació la componien els següents mariners: F. Smith, S. Pattison, J. Quinsey, J. B. Chalton, W. Buttsgied, i

Ratsay, J. Rintolin, J. Bethune, S. Taylor, G. Calmes, A. O. Simpson, J. A. Burns, J. Cooke, J. Dodds, J. Arken, J. Muvdat, St. Selly. També anava l'oficial del control del Comitè de «No Intervenció», Drysdale, tots de nacionalitat britànica.

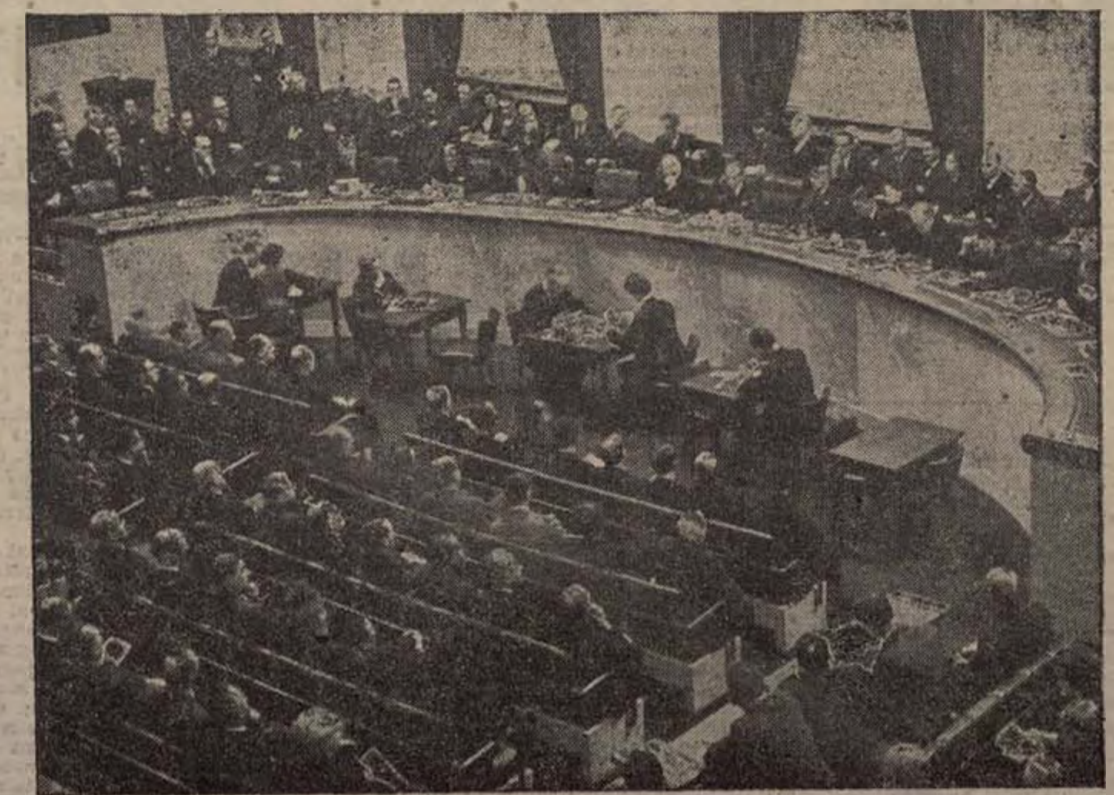
Vistàrem els tripulants de l'"Alcira" a la Prefectura de la Flotilla de vigilància. Tots ells ens expressaren el seu contentament pels esforços realitzats per les autoritats espanyoles, per tal de procurar-los les màximes comoditats després de l'agressió soferta. Es trobaven tots descansant als llits que a tal efecte se'ls havia preparat.

Segons la referència donada per un dels oficials del vaixell el fet ocorregué així:

L'"Alcira" navegava a 22 milles aproximadament de la costa catalana i des de Gibraltar, d'on havia sortit el diluís, seguia la ruta assenyalada per la Conferència de Nyon. Durant tot aquest trajecte no trobarem al camí cap vaixell de vigilància. Únicament el diluís veíem des de molt lluny dos destructors anglesos.

A les 6'30 del mati, encara fosc, i amb no molt fàcil visibilitat, vèrem

LA CENTENA REUNIO

La centena reunió de la Societat de Nacions, ha servit per a reafirmar els principis democràtics que inspiren les potències capdavanteres de la civilització. La reunió ha estat celebrada brillantment a la nova sala de sessions de la S. de N. La fotografia que publicuem és el primer document gràfic arribat a Barcelona. A la presidència de la mesa s'hi veu el senyor Delbos; a la seva esquerra, el coronel Beck i Micescu, delegat de Romania. A la dreta del ministre francès, hi ha el senyor Avenol, secretari general de la Lliga ginebrina, i els senyors Eden, Litvinov i Mustafà Adle, aquest darrer delegat de l'Iran (Grafic Press)

4. — Edev farà unes declaracions a la Cambra dels Comuns avui o a principis de la setmana sobre les mesures que el Govern britànic es proposa prendre per tal de posar fi a les activitats pirates a la Mediterrània. Aquesta pregunta li serà feta per mister Attlee.

4. — Corbin, ambaixador de França ha fet conèixer a Eden, les mesures que el Govern francès estava disposat a prendre per a re- forçar el sistema de patrulles a la Mediterrània, instaurat pels acords de Nyon.

De l'anomenada, «Radio España de Bilbao, emissió del 2 de febrer a les 8'30:
 «EL PARLAMENTO ROJO CELEBRA SU SESION EN UN DIA ALGO NUBLADO Y POR ESTE
 MOTIVO NUESTRA AVIACION NO HA PODIDO ACTUAR.»
 seria per això o pel que fos, però s'ha de fer constar el propòsit.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

